

НАЦІОНАЛЬНІ ПОТРЕБИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ЯК ДЖЕРЕЛО РУХУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Войнаровський А.Ф., Александров М.П.

Львівська національна академія мистецтв

Основним засобом реалізації економічного росту української держави є ріст ефективності національної економіки на основі розвитку інноваційно-технологічних процесів. У зв'язку з цим особливе значення набуває питання про взаємозв'язок і взаємодію виробництва та процесу формування його потреб в результатах науково-технічної діяльності, які в свою чергу залежать від рівня реалізації потреб науки і техніки.

Економічна система перехідного періоду розвиваючись на основі результатів науки і техніки зобов'язана створювати умови для розвитку системи потреб в результатах інноваційної діяльності. Тому кожна нова ланка сходження науково-технічного рівня національного виробництва, його економічного потенціалу повинна викликати новий рівень росту національної економіки. Більш конкретніше воно простежується на потребах в результатах освоєння унікальних технологій розробки нових матеріалів, біотехнології, електрозварювання, технологій в галузі інформатики та інших, які здатні забезпечити розвиток високотехнологічного виробництва на рівні світових вимог.

Важливо відзначити і інше – потреби національного виробництва у розвитку інноваційної діяльності зумовлені не стільки необхідністю удосконалення його матеріальних умов, а скільки у створенні таких факторів виробництва, які б повніше дозволяли формувати новий більш високий якісний рівень результатів науки і техніки. Нинішня ситуація трансформування економіки, її динамізм диктують необхідність подальших змін та перетворень, досягнення нового якісного стану національного виробництва, причому в найширшому розумінні. А це перш за все — інноваційно-технологічне оновлення виробництва та відповідність йому достатнього рівня економічної системи. Окрім цього, особливість потреб національної економіки у розвитку науки і техніки формує в останніх специфічну потребу, яка виступає важливою умовою, фактором розвитку самого інноваційного процесу. Воно стає можливим тому, що функцією розвитку самої інноваційної діяльності є задоволення потреб виробництва у її нових результатах. Даний взаємозв'язок зумовлений тим, що національне виробництво з однієї сторони, виступає безпосереднім споживачем результатів науки і техніки і в той же час характеризує якісні

параметри та, з іншої, задовільняє основну частину потреб науково-технічної діяльності. Зв'язок між потребами виробництва у розвитку факторів виробництва та інноваційної діяльності у значній мірі є формою прояву закону зростаючих витрат, який відображений у кривій виробничих можливостей національної економіки та іншими. Тому належне врахування їх причинно-наслідкових зв'язків дозволить визначити кількісний і якісний зв'язок між потребами національної економіки у результатах науки і техніки та розвитком виробництва. Дана направленість в умовах трансформації економічної системи повинна проявитися в об'єктивній потребі ширшого використання інноваційно-технологічних процесів. В результаті чого буде можливим посилити потреби виробництва в напрямку інноваційних процесів і як наслідок це дозволить змінити їх структуру, якісний зміст.

Одним з напрямків такого якісного змісту інноваційних процесів є зміна структурної та зв'язаної з нею інноваційної політики, яка частково міститься в стратегії промислово-інноваційної політики України. Зокрема остання направлена на ширше використання програмно-цільових методів управління, реалізацію комплексної програми з енергозабезпечення, формування фінансово-промислових груп, підтримку малого бізнесу, який займається венчурними науково-технічними проектами, інституційне забезпечення (посилення координації всіх учасників науки і техніки; вдосконалення нормативної бази; визначення державної політики приватизації установ інноваційної сфери; створення галузевих та регіональних центрів трансферу високих технологій і інші).

Такий комплексний підхід зумовлений тим, що частина факторів виробництва національної економіки по технічному рівню значною мірою є зношеною. Зокрема, велика кількість металургійного обладнання, яке використовується у виробництві у віковій структурі досягла 40-50 і більше років. Сучасна інноваційна політика української держави, впливаючи на економічну систему та її розвиток, одночасно повинна сприяти ефективності національного виробництва його належного рівня та темпів розвитку факторів виробництва, для чого необхідно розробляти відповідні механізми, які б посилили вплив на економічні інтереси суб'єктів інноваційно-технологічних процесів.